

2 decembrie – 8 decembrie

Fiii făgăduinței

Textul de memorat: „*Astfel, El are milă de cine vrea, și împietrește pe cine vrea.*” (Romani 9:18)

„După cum este scris: «Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât»... Căci El a zis lui Moise: «Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur»” (Romani 9:13,15).

Despre ce vorbește Pavel aici? Cum rămâne cu voința liberă a omului și cu libertatea de alegere, fără de care foarte puțin din ce credem are logică? Nu suntem noi liberi să-L alegem sau să-L respingem pe Dumnezeu? Ne învață oare versetele acestea că anumiți oameni sunt aleși spre a fi mântuiți, iar alții spre a fi pierduți, indiferent de alegerea lor?

Răspunsul îl găsim, ca de obicei, când luăm în considerare totalitatea afirmațiilor lui Pavel. El încearcă să demonstreze dreptul lui Dumnezeu de a-i selecta pe aceia pe care îi folosește ca „aleși” ai Săi. În definitiv, El dorește ca toți oamenii să fie mântuiți. Atunci, de ce să nu-Și aleagă chiar El slujitorii prin care va face cunoscută această veste bună? Atâta vreme cât nu exclude pe nimeni de la posibilitatea mântuirii, această alegere nu este contrară principiului voinței libere. Chiar mai important, nu este contrară marelui adevăr că Hristos a murit pentru toți oamenii și dorește ca toți să fie mântuiți.

Dacă ne aducem aminte că Romani 9 nu se ocupă de mântuirea personală a acelor pe care îi menționează, ci de chemarea lor la o anumită lucrare, capitolul nu prezintă nicio dificultate.

Duminică, 3 decembrie – Pavel și mântuirea israeliților

1. Care a fost scopul alegerii lui Israel ca popor al Domnului? Exodul 19:6

Dumnezeu a dorit să formeze un popor misionar, care să evanghelizeze o lume cufundată în păgânism, întuneric și idolatrie. El i-a ales pe israeliți și li S-a descoperit. El a plănuț ca ei să ajungă o națiune-model care să atragă celelalte popoare la adevăratul Dumnezeu. Scopul Său a fost ca, descoperindu-le caracterul Său, lumea să fie atrasă la El. Prin învățăturile serviciilor ceremoniale, Hristos urma să fie înălțat înaintea popoarelor și toți urmau să privească la El și să trăiască. Pe măsură ce numărul lor creștea, iar binecuvântările se înmulțeau, israeliții ar fi trebuit să ducă lumina cunoștinței de Dumnezeu întregii lumi.

2. Ce ne spune Pavel în Romani 9:1-12 despre mântuirea israeliților și despre copiii făgăduinței?

Pavel construiește o linie argumentativă prin care dorește să arate că făgăduința făcută lui Israel nu a rămas cu totul neîmplinită. Exista o rămășiță prin care Dumnezeu încă intenționa să lucreze. Pentru a susține validitatea ideii de rămășiță, Pavel aduce un argument din istoria israeliților. El arată că Dumnezeu a fost dintotdeauna selectiv. El nu a ales toată sămânța lui Avraam în legământul Său, ci numai pe descendenții lui Isaac și nu i-a ales pe toți urmașii lui Isaac, ci numai pe cei ai lui Iacov.

De asemenea, este important să înțelegem că nici moștenirea, nici familia din care provenim nu ne garantează mântuirea. Poți să vii din poporul ales, dintr-o familie de credincioși devotați sau chiar din biserica lui Dumnezeu și totuși să fii pierdut, să te afli în afara făgăduinței. Credința care lucrează prin iubire este cea care arată cine sunt „copiii făgăduinței” (Romani 9:8).

Citește fraza din Romani 9:6: „*Căci nu toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel.*” **Ce mesaj important găsim aici pentru noi, care, din multe puncte de vedere, avem o misiune asemănătoare cu a israeliților?**

Luni, 4 decembrie – Aleși

3. Pe ce bază neagă apostolul Pavel ideea că ar fi nedreptate în Dumnezeu, ca urmare a alegerilor pe care le face? Romani 9:12-15

După cum am arătat în introducerea studiului din această săptămână, nu putem înțelege corect Romani 9 decât ținând seama de contextul mai larg. El se referă la rolurile deosebite pentru îndeplinirea cărora Dumnezeu a ales anumite persoane. Dumnezeu a dorit ca Iacov să fie strămoșul poporului care urma să fie instrumentul Său special pentru evanghelizarea lumii. În pasajul acesta, nu se afirmă că Esau nu putea să fie mântuit. Dumnezeu a dorit ca el să fie mântuit, la fel de mult cum dorește ca toți oamenii să fie mântuiți.

Repetăm, Pavel nu vorbește despre mântuirea personală, deoarece Dumnezeu le oferă tuturor harul Său, pentru că El „voiește ca *toți* oamenii să fie mântuiți” (1 Timotei 2:4). „Harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru *toți* oamenii, a fost arătat” (Tit 2:11). Pavel se referă la alegerea unui anumit popor pentru o anumită misiune. Cei aleși pot refuza să îndeplinească misiunea respectivă, dar nu-L pot împiedica pe Dumnezeu să aleagă pe cine dorește. Esau, de exemplu, oricât de mult ar fi vrut să fie strămoșul lui Mesia sau al poporului ales, n-ar fi putut obține această calitate.

În definitiv, Esau nu a pierdut mântuirea din cauza unei decizii arbitrare a lui Dumnezeu. Darurile harului Său prin Hristos sunt oferite fără plată tuturor. Noi toți am fost aleși pentru mântuire, nu pentru moarte veșnică (Efeseni 1:4,5; 2 Petru 1:10). Alegerea noastră, nu a lui Dumnezeu, este aceea care ne împiedică să primim făgăduința vieții veșnice în Hristos. Isus a murit pentru fiecare făptură omenească. Dumnezeu a prezentat totuși, în Cuvântul Său, condițiile alegerii pentru viața veșnică: credința în Hristos, care îl conduce pe păcătosul îndreptățit la ascultare.

Tu ai fost ales pentru mântuire în Hristos, înainte de întemeierea lumii, ca și când ai fi unicul locuitor al acestei planete. Aceasta este chemarea ta, alegerea ta, totul îți este dat de Dumnezeu, prin Isus. Ce privilegiu, ce speranță! Orice altceva pălește în comparație cu această frumoasă făgăduință. Ai putea să pierzi acest dar? Ce este de făcut ca să nu se întâmple acest lucru?

Mărti, 5 decembrie – Gândurile lui Dumnezeu și gândurile omului

4. Ce reproș și ce nemulțumire anticipează Pavel că l-ar putea aduce lui Dumnezeu omul? Ce argumente aduce el împotriva acestora? Romani 9:17-24 (vezi și Isaia 55:8,9)

În perioada exodului, prin felul în care a tratat Egiptul, Dumnezeu a avut în vedere mântuirea neamului omenesc. Când li S-a descoperit prin plăgi și prin eliberarea poporului Său, a intenționat să le arate egiptenilor și celorlalte popoare că Dumnezeul lui Israel este adevăratul Dumnezeu. A intenționat să le adreseze tuturor popoarelor apelul de a-și abandona zeii și de a veni să I se închine Lui.

Faraon alesese deja să fie împotriva lui Dumnezeu și a fost lăsat să meargă înainte pe calea aleasă de el. Deși Dumnezeu nu l-a exclus de la posibilitatea mântuirii (Hristos a murit și pentru el, la fel cum a murit pentru Moise, pentru Aaron și pentru israeliți), Faraon, prin împietrirea inimii, și-a ales singur soarta.

Ideea esențială este că noi, ca ființe omenești căzute, avem o perspectivă foarte limitată asupra lumii, asupra realității, asupra lui Dumnezeu și asupra lucrărilor Sale în lume. De ce ne așteptăm atunci să înțelegem toate căile Sale, când nu putem înțelege atâtea taine din natură? Abia în ultimii o sută șaptezeci și unu de ani au descoperit doctorii că este bine să se spele pe mâini înainte de o operație chirurgicală! Atât de cufundați în neștiință am fost! Și, dacă timpul va mai dura, vom descoperi în viitor și alte lucruri care ne vor arăta cât de cufundați în neștiință suntem încă!

Noi nu înțelegem întotdeauna căile lui Dumnezeu, dar putem cunoaște caracterul Său, fiindcă Isus a venit ca să ni-L descopere (Ioan 14:9). Cum ne poate ajuta cunoașterea caracterului lui Dumnezeu să rămânem credincioși chiar și când nu înțelegem anumite lucruri sau trecem prin încercări care ne par nejustificate și nedrepte?

Miercuri, 6 decembrie – *Ami*, „Poporul Meu”

Respingerea de către conaționali săi a apelului Evangheliei l-a făcut pe Pavel să simtă „o mare întristare”, și „o durere necurmată în inimă” (Romani 9:2). Dar cel puțin exista o rămășiță. Oamenii ne pot dezamăgi, dar Dumnezeu nu ne dezamăgește. Avem speranța că, până la urmă, făgăduințele lui Dumnezeu se vor împlini și că, dacă le vom revendica personal, ele se vor împlini și în dreptul nostru.

5. Citește Romani 9:25-29. Observă cât de mult citează Pavel din Vechiul Testament pentru a-și demonstra ideea! Care este mesajul fundamental al acestui pasaj? Ce speranță le oferă aici cititorilor lui?

În Romani 9:25,26, Pavel citează Osea 2:23 și 1:10. Dumnezeu a făcut aceste afirmații după ce i-a poruncit lui Osea să-și ia „o nevastă curvă” (Osea 1:2), ca o ilustrare a relației Sale cu Israel, deoarece poporul mersese după zei străini. Copiii născuți din această căsătorie au primit nume care semnificau respingerea din partea lui Dumnezeu și pedepsirea poporului idolatru. Cel de-al treilea copil a fost numit *Lo-ami* (Osea 1:9), însemnând literal „Nu-i poporul Meu”.

Osea a profetizat totuși că avea să vină ziua când Dumnezeu, după ce își va pedepsi poporul, îi va reda bogățiile, va îndepărta zeii falși și va face un legământ cu el (vezi Osea 2:11-19). Atunci, cei care au fost *Lo-ami*, „Nu-i poporul Meu”, vor ajunge să fie *Ami*, „Poporul Meu”.

În zilele lui Pavel, *Ami* au fost chemați „nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri” (Romani 9:24). Ce explicație clară și convingătoare a Evangheliei, o Evanghelie plănuită din start pentru întreaga lume! Și ce minunat este să luăm parte la lucrarea de vestire a Evangheliei, descrisă în Apocalipsa 14:6: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”! Astăzi, ca și în zilele lui Pavel și ale Israelului din vechime, vestea bună a mântuirii trebuie să fie răspândită în lumea întreagă!

Cât de des te-au dezamăgit oamenii? Cât de des i-ai dezamăgit tu pe alții? Probabil că ai pierdut numărătoarea, nu-i așa? De ce merită să-ți pui încrederea în Dumnezeu?

Joi, 7 decembrie – Piatra de poticnire

6. Care este mesajul din Romani 9:30-32 și cum putem să luăm acest mesaj scris într-un anumit timp și loc și să-l aplicăm la viața noastră? Cum putem evita greșelile comise de unii israeliți?

Pavel le explică foarte clar conaționalilor săi din ce motiv ratau neprihănirea pe care Dumnezeu dorea să le-o dea și pe care ei înșiși și-o doreau, dar nu reușeau s-o obțină.

Este interesant că mulți oameni dintre neamuri fuseseră primiți de Dumnezeu, cu toate că ei nu depuseseră niciun efort pentru a obține această acceptare. Până să le fie vestită Evanghelia, ei își urmăreau interesele și scopurile proprii. Însă, când au auzit-o, i-au înțeles valoarea și au primit-o. Dumnezeu i-a declarat neprihăniți pentru că L-au primit pe Isus Hristos ca înlocuitor al lor. Schimbul acesta a avut loc prin credință.

Problema israeliților era că ei se împiedicau de „piatra de poticnire” (vezi Romani 9:33). Unii, nu toți (vezi Faptele 2:41), au refuzat să accepte că Isus din Nazaret era Mesia cel trimis de Dumnezeu. El nu a corespuns așteptărilor lor cu privire la Mesia și de aceea, când a venit, l-au întors spatele.

Înainte de încheierea acestui capitol, Pavel citează încă un text din Vechiul Testament: „Ei s-au lovit de piatra de poticnire, după cum este scris: «Iată că pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de cădere, și cine crede în El nu va fi dat de rușine»” (Romani 9:33). În pasajul acesta, Pavel subliniază încă o dată importanța credinței adevărate în planul de mântuire (vezi și 1 Petru 2:6-8). „O stâncă de cădere”? Și totuși, „oricine crede în El nu va fi dat de rușine”? Da, pentru mulți, Isus este o piatră de poticnire, dar pentru cei care îl cunosc și îl iubesc, El este o stâncă, este „Stânca mântuirii mele” (Psalmii 89:26).

În ce situație a fost Isus pentru tine „o piatră de poticnire” și „o stâncă de cădere”? Din ce motive a fost

asa? Altfel spus, cum ai ajuns în situația respectiva? Cum ai ieșit din ea și ce ai învățat, așa încât să nu mai ajungi niciodată în opoziție cu Isus?

Vineri, 8 decembrie – Un gând de încheiere

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, din cap. „Reformatorii englezi de mai târziu”, ed. 2013, pp. 214-215.

„Există o alegere a lui Dumnezeu atât cu referire la persoane, în mod individual, cât și cu referire la poporul Său, iar aceasta se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu, unde omul este ales pentru a fi mântuit. Mulți au așteptat sfârșitul, gândind că ei sunt aleși în mod sigur pentru binecuvântarea cerească, dar nu aceasta este alegerea pe care o descoperă Biblia. Omul este ales să lucreze cu temere și cutremur pentru propria mântuire. El este ales să îmbrace armura și să ducă lupta cea bună a credinței. El este ales să folosească mijloacele pe care Dumnezeu le-a pus la îndemâna lui pentru a lupta cu toate poftele nesfinte, în timp ce Satana face tot ce îi stă în putință pentru a lua în stăpânire sufletul lui. Omul este ales să vegheze în rugăciune, să cerceteze Scripturile și să evite ispita. El este ales să cultive o credință neîncetată. El este ales să respecte orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, ca să poată fi nu doar un ascultător, ci și un împlinitor al Cuvântului. Acesta este felul de alegere despre care vorbește Biblia.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru pastori și lucrătorii Evangheliei*, ed. 2007, pp. 401-402

„Nicio minte finită nu poate înțelege pe deplin caracterul sau faptele Celui Infinit. Nu-L putem descoperi pe Dumnezeu căutându-L. Atât pentru cele mai puternice și mai educate minți, cât și pentru cele mai slabe și mai ignorante, această Ființă sfântă trebuie să rămână învăluită în mister.” - Ellen G. White, *Educație*, ed. 2012, p. 143

BIBLIA ȘI CARTEA *PROFEȚI ȘI REGI* – STUDIU LA RÂND

Biblia: Osea 5-11

1. Din ce cauză era Efraim asuprit și zdrobit în judecată?
2. Cum a lepădat Israel binele?
3. Despre cine scrie că s-a dus „ca o țâșnă pe fața apelor”?
4. Despre cine se spune că „este tot hoinar față de Dumnezeu”?

Profeți și regi, capitolul 49

5. Ce văd astăzi vrăjmașii adevăratei biserici în grupa cea mică a păzitorilor poruncii Sabatului?